

imidlertid have været rart, om man allerede nu kunde have hørt, hvilke Planer det ærede Medlem har med Hensyn til de Afgiftsformer, ved hvilke han mener, at Overvæltningen bedre kan hindres. Jeg tror, indtil jeg ser det modsatte, at den Maade at hindre Overvæltningsforsøg paa, som er foreslaaet i Lovforslaget, er det vanskeligst at overtræffe.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) var ikke tilfreds med Sættelsen af den Kommission, som jeg havde tænkt mig skulde træffe Afgørelser vedrørende Forskjelligheder eller Nedsættelser, for at Basis for Afgiften ikke skal forrykkes, idet han mente, at det ikke kunde nytte noget med denne udenparlamentariske Kommissions Virksomhed. Jeg har forklaret, at det, jeg mente at ville opnaa herved, var en udelukkende teknisk-administrativ Forholdsregel, saa at naar Folketinget havde lagt Grundlaget, skulde det være dette Udvalgs Hverv at fastholde det ved at tage Hensyn til de Forskydninger op eller ned, som maatte ske efter Lovforslagets Vedtagelse, altsaa et rent teknisk-administrativt Hverv. Jeg tror, det er et Hverv, som naturligt bør varetages af den tekniske Sagkundskab; men hvorledes Udvalget skulde sættes, kan vi jo fortræffeligt tales nærmere ved om.

Hvis det ærede Medlem mener, at hvad der med Hensyn til Regeringens Myndighed var nødvendigt den 7. August 1914, og som Rigsdagen den Gang var ganske enig om at lægge i den da siddende Regerings Haand, efterhaanden som Krigen gaar, skulde blive mindre nødvendigt, tror jeg, det ærede Medlem tager fuldkommen fejl; jeg tror, at Forholdene kan udvikle sig saaledes, at hvad der den 7. August 1914 var nødvendigt, kan blive end mere nødvendigt paa et senere Tidspunkt. Det er slet ikke, saaledes som det ærede Medlem flere Gange sagde, en Lyst til at have noget under sig, som gør, at jeg siger, at denne Lov skal blive bestaaende uanfægtet. Det ærede Medlem ønsker jo Valg og har i sin Tale udtrykkelig erklæret, at det er hans Opfattelse, at Venstre bør overtage Regeringsmagten. Men jeg ønsker ikke, hvilket Udfald Valgene end maatte faa, at nogen Regering skal sidde her i Landet med mindre Myndighed end nødvendig, og den Myndighed, som er givet Regeringen ved Loven af 7. August 1914, er, saaledes som Forholdene nu en Gang er i Verden, nødvendig.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) har fremsat et stort Forslag, som i væsentlig Grad synes mig at bygge paa det Forslag, som var udarbejdet af Fragtudvalget i den

overordentlige Kommission og tænkt tiltraadt af Rederne, saaledes at de stillede Tonnage til Disposition eller betalte Forskellen mellem en Maksimalfragt og Markedsfragten. Nu vilde det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, benytte dette Grundlag saaledes, at man, da Rederne ikke frivilligt gik med, ud fra dette sagde, hvor meget Rederne skulde tilvejebringe. Helt var det mig ikke muligt at følge det ærede Medlems Udvikling, men jeg glæder mig til at læse den i Rigsdagstidenden, thi det forekommer mig, at den indeholdt en meget betydningsfuld Tilslutning til hele Grundlaget for det Arbejde, som den overordentlige Kommission og Regeringen saa længe beskæftigede sig med, og som man forgæves søgte at faa Redernes Tilslutning til.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) har ikke fremsat mange Bemærkninger i Dag. Han korrigerede min Betegnelse af Skibsreder Mowinkel, hvem jeg havde betegnet som den største eller en af de største Redere, tror jeg, jeg sagde, i Norge. Jeg skal efter det ærede Medlems talmæssige Oplysning i Dag om Omfanget af hans Rederiforretning rette denne Betegnelse til „en af de betydeligste“ af de norske Redere. Han er, som det ærede Medlem vil vide, valgt i Bergen, den store Handels- og Skibsfartsstad, med aldeles overvejende Majoritet, og han sidder som Stortingspræsident, og hele hans Virksomhed som Reder sammenholdt med, hvad jeg her har nævnt, maa vel være tilstrækkeligt til at betegne ham som en af de betydeligste Personligheder indenfor Rederivirksomheden i Norge. — Det ærede Medlem sagde, at jeg havde angivet, at Rederistanden var villig til at gaa med til en Bruttofragtavgift. Det var ikke saadan at forstaa, der maa det ærede Medlem have hørt fejl; det har jeg aldeles ikke udtalt. Jeg har udviklet, at Rederne under Forhandlingerne afviste Nettotonnagebeskatningen saa stærkt, at man fra anden Side sagde: Ja, saa maa vi gaa til en Beskatning af den indvundne Fragt. Jeg har udtrykkeligt nævnt, at Rederne gjorde Modstand ogsaa derimod, og jeg tilføjede, at en Gang maatte man tage sit Standpunkt, idet man ikke kunde lade Afgørelserne strande paa en bestemt fortsat Modstand fra Skridt til Skridt. Andet har jeg ikke sagt. At Rederne fra Begyndelsen af var Modstandere af Bruttofragtavgiften, er jeg ganske enig med det ærede Medlem i.

Med Hensyn til Rugen gav det ærede Medlem (Foss) mig jo Medhold i min Skildring af, hvorledes det sibiriske Rugspørgsmaal var kommet i Gang, og overfor den